

instanța de insolabilitate (Curtea de Apel Chișinău) – B.Bîrcă

DECIZIE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,
judecător
judecători

Valentina Clevadi
Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând recursurile declarate de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina,

în cadrul procesului de insolabilitate, la cererea creditorilor Zinciuc Maria și Băncii Comerciale „Eximbank Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni privind intentarea procesului de insolabilitate față de Societatea pe Acțiuni „Scana”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, prin care s-a respins contestația depusă de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Maconst-Prim” (în procedura falimentului), administrator autorizat, Negură Cristina, împotriva tabelului definitiv al creanțelor Societății pe Acțiuni „Scana”, în partea neincluserii în tabel spre validare a sumelor de 7 650 000 euro, 34 100 000 lei, cu titlu de creanțe garantate și a sumei de 46 947 418.46 lei, cu titlu de creanță chirografară de rangul V, încheierii suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017, precum și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017 de corectare a greșelii,

c o n s t a t ă :

Zinciuc Maria, prin intermediul reprezentantului, avocatul Bargan Iurie s-a adresat în instanța de insolabilitate cu cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de SA „Scana”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2016 cererea depusă de către Zinciuc Maria, prin intermediul reprezentantului, avocatul Bargan Iurie a fost conexată la cauza civilă nr. 2i-76/16, la cererea introductivă a Svetlanei Bajanova cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de SA „Scana”.

Ulterior, Curtea de Apel Chişinău prin încheierea din 24 februarie 2016, a admis cererea SA „Scana” și a scos de pe rol cererea introductivă depusă de către Bajenova Svetlana, referitor la intentarea procesului de insolabilitate față de SA „Scana” și a desemnat în calitate de administrator provizoriu, Chicu Dumitru, menținându-se măsurile de asigurare aplicate față de debitorul SA „Scana” prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 28 ianuarie 2016, precum și obligațiile administratorului provizoriu.

Pe parcursul derulării procesului de insolabilitate, BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA a depus cerere introductivă, privind intentarea procesului de insolabilitate față de SA „Scana”, iar prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 17 martie 2016, cererea introductivă a BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA a fost conexată la cauza civilă nr. 2i-76/16 intentată la cererea introductivă a Mariei Zinciuc, prin intermediul reprezentantului, avocatul Bargan Iurie, cu examinarea acestora într-o singură procedură.

La 13 octombrie 2016, Strugăreanu Mihail prin intermediul reprezentantului, avocatul Lungu Artur a depus cerere de alăturare la examinarea cererilor de intentare a procesului de insolabilitate față de SA „Scana”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chişinău din 13 octombrie 2016 s-au admis cererile introductive ale Mariei Zinciuc, BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA și Strugăreanu Mihail și s-a constatat insolabilitatea debitorului, cu intentarea procesului de insolabilitate față de SA „Scana”.

La 25 noiembrie 2016, lichidatorul SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina, a depus cerere de admitere și validare a creanțelor în mărime de 7 650 000 euro și 34 100 000 lei cu titlu de creanță garantată, precum și a creanței chirografare de rangul V în sumă de 46 947 418.46 lei.

La 09 ianuarie 2017, lichidatorul SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina, a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor SA „Scana”, cu validarea creanțelor solicitate prin cererea de validare a creanțelor.

Curtea de Apel Chişinău prin încheierea din 17 februarie 2017 a respins contestația depusă de lichidatorul SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina și s-a explicat dreptul de a intenta un proces separat de confirmare a creanței.

Prin încheierea suplimentară a Curții de Apel Chişinău din 17 martie 2017 s-a exclus din tabelul definitiv al creanțelor, creanța SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment) în sumă de 7 650 000 euro și 34 100 000 lei cu titlu de creanță garantată și în sumă de 46 947 418.46 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V, introdusă în tabel cu titlu provizoriu.

De asemenea, Curtea de Apel Chişinău prin încheierea din 17 martie 2017 a

dispus corectarea greșelii evidente din dispozitivul și încheierea integrală a Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, prin înlocuirea în tot cuprinsul încheierii a sumei de „34 100” în „34 100 000”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 05 aprilie 2017 s-au corectat greșelile evidente strecurate în dispozitivul și hotărârea integrală a Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016, prin înlocuirea nr. dosarului din „2i-34/16” în „2i-76/16” și a numelui de familie a administratorului debitorului după cum urmează: din „Culichiți Anatolie” în „Culciți Anatolie”.

Nefiind de acord cu încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, la aceeași dată, lichidatorul SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina a contestat-o cu recurs.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, a indicat că, instanța de insolabilitate a admis cu titlu provizoriu creanțele garantate în sumă de 7 650 000 euro și 34 100 000 lei, creanța chirografară de rangul V în sumă de 46 947 418.46 lei, fapt confirmat prin sumele indicate și semnate de instanța de insolabilitate, în tabelul definitiv al creanțelor SA „Scana” la rubricile „suma creanțelor trecute cu titlu provizoriu în temeiul încheierii instanței” și „semnătura judecătorului”. Or, conform art. 144 alin. (9) al Legii insolabilității, doar încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă este executorie pentru administratorul insolabilității/lichidator și pentru toți creditorii, și doar încheierea irevocabilă constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat.

Astfel, consideră recurentul că, drepturile societății, în calitate de creditor cu creanță admisă cu titlu provizoriu, stabilite la art. 144 alin. (5) al Legii insolabilității sunt încălcate indubitabil, având în vedere că pentru 18 februarie 2017, este convocată adunarea creditorilor SA „Scana”.

Ulterior, la 31 martie 2017, în termenul prevăzut de lege, lichidatorul SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017 de corectare a greșelii din dispozitivul încheierii din 17 februarie 2017 și încheierii suplimentare din 17 martie 2017.

Cu referire la recursul declarat împotriva încheierii de corectare a greșelii din 17 martie 2017, recurentul a menționat că, instanța de insolabilitate a corectat dispozitivul încheierii din 17 februarie 2017 fără a motiva în vreun mod necesitatea corectării în dispozitiv a sumei de „34 100” în „34 100 000”.

Totodată, relevă că prin încheierea din 17 martie 2017 de corectare a greșelii s-a modificat concluzia dată de instanță anterior prin încheierea din 17 februarie 2017, și anume că, prin încheierea recurată reiese că contestația a fost respinsă integral, deși din contextul încheierii reiese că contestația a fost respinsă parțial, și anume doar în partea ce ține de suma de 34 100 lei, ceea ce este inadmisibil.

Referitor la recursul declarat împotriva încheierii suplimentare din 17 martie 2017, societatea a relatat că instanța de insolvență neîntemeiat a dispus excluderea din tabelul definitiv al creanțelor debitorului, a creanțelor înaintate de SRL „Maconst-Prim”, până la devenirea irevocabilă a încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, care a fost contestată cu recurs., or, conform art. 144 alin. (9) al Legii insolvenței, doar încheierea irevocabilă prin care contestația este admisă sau respinsă este executorie pentru administratorul insolvenței/lichidator și pentru toți creditorii, și doar încheierea irevocabilă constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat.

La caz, prin excluderea creanței recurentului din tabelul definitiv al creanțelor SA „Scana” până la devenirea irevocabilă a încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, drepturile societății în calitate de creditor, cu creanță admisă cu titlu provizoriu, stabilite la art. 144 alin. (5) al Legii insolvenței, sunt încălcate indubitabil.

Mai mult ca atât, potrivit încheierii recurate, instanța de insolvență indică că, în procesul examinării contestației, instanța a examinat întrebarea privind excluderea creanței din tabel, dar în încheiere nu s-a expus asupra creanțelor introduse în tabel cu titlu provizoriu. De fapt, atât în procesul examinării contestației, cât și în încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, instanța nu a examinat întrebarea privind excluderea creanței SRL „Maconst-Prim” (în procedura de faliment) din tabelul definitiv al creanțelor SA „Scana”.

La 19 mai 2017, lichidatorul SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina și-a completat argumentele din cererea de recurs, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii din 17 februarie 2017 și pronunțarea unei noi decizii, de admitere a contestației.

Suplimentar a indicat că la 27 septembrie 2005 între SRL „Maconst-Prim” și SA „Scana” a fost încheiat contractul de colaborare nr. DS-SJ-02, catalogându-se la contract de societate civilă, prin care SRL „Maconst – Prim” și-a îndeplinit integral obligațiile asumate, și anume, prin ordinul de plată nr. 667 din 22 septembrie 2006 a transferat suma de 13 500 000 lei și prin ordinul de plată nr. 379 din 05 iunie 2007 suma de 20 600 000 lei, prin urmare respingerea de către instanță a contestației în partea neincluserii în tabelul de validare a creanței certe și exigibile în sumă de 34 100 000 lei, este neîntemeiată.

Așadar, SA „Scana” a achitat conform contractului de colaborare suma de 3 402 460 lei (formată din 37 502 460 lei – 34 100 000 = 3 402 460 lei).

Totodată, relevă recurentul că, în baza contractului menționat, SRL „Maconst-Prim” îi revin în proprietate 9 000 m.p. de spații locative, iar conform pct. 5.2 al contractului, părțile au dreptul de a alege una din variantele de recepționare a cotei sale, în echivalent bănesc, suma contravalorii spațiilor ce-I aparțin conform cotei sale și în natură – spațiile (apartamentele) conform pct. 5.1.,

astfel, în temeiul art. 50 alin. (1) și (2) lit. a) al Legii insolvenței, urmează a fi inclusă și validată creanța în sumă de 7 650 000 euro (9000 m.p. x 850 euro).

Prin urmare, consideră nejustificată concluzia instanței de insolvență că, la examinarea contestației a apărut un litigiu de drept, iar probele prezentate nu confirmă suma solicitată, or, instanța s-a limitat doar asupra mențiunii că la examinarea contestației a apărut un litigiu de drept, fără a constata, motiva și explica în mod clar, sigur, expres în ce constă litigiul de drept în speța dedusă judecării.

Prin referința din 23 mai 2017, administratorul autorizat a SA „Scana”, Chicu Dumitru a solicitat respingerea cererilor de recurs și menținerea fără modificări a încheierilor contestate.

Examinând materialele dosarului prin prisma argumentelor invocate în cererile de recurs a lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina și referința depusă de administratorul autorizat a SA „Scana”, Chicu Dumitru, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse cu menținerea încheierii instanței de insolvență din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din acest cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Reglementări similare se regăsesc și în prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care prevăd că procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 76 Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, înaintarea creanțelor de către creditorii are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

Potrivit art. 140 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță.

Conform art. 141 alin. (1), (2) și (3) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art. 19.

Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanțelor, precum și mențiuni cu privire la eventualele drepturi de preferință sau garanții.

La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale.

În conformitate cu art. 144 alin. (1), (2), (3) și (4) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv.

Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolvență cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea valabilității creanțelor incluse în tabelul definitiv. Contestațiile înaintate după termenul prevăzut se declară tardive și se restituie fără a fi examinate.

Instanța de insolvență soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvenței/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz.

Dacă la examinarea contestației se constată existența unui litigiu de drept, instanța de insolvență admite contestația printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată cu recurs de către creditorul a cărui creanță nu a fost validată. În acest caz, creanța se radiază din tabel, iar creditorul a cărui creanță nu a fost validată este în drept să intenteze proces separat de confirmare a creanței sau de preluare a procesului pendinte. Creanțele față de care au fost admise contestațiile se iau în calcul la elaborarea planului de distribuire intermediară prin rezervarea lor din masa debitoare, în condițiile stabilite la art.152.

Reieșind din materialele cauzei prezentate instanței de recurs, s-a constatat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2016 s-au admis cererile introductive ale Mariei Zinciuc, BC „Eximbank Gruppo Veneto Banca” SA și Strugăreanu Mihail și s-a constatat insolvența debitorului, cu intentarea procesului de insolvență față de SA „Scana” (f.d. 1-6).

La fel, s-a stabilit că, la 25 noiembrie 2016, lichidatorul SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina, a depus cerere de admitere și validare a creanțelor în mărime de 7 650 000 euro și 34 100 000 lei cu titlu de creanță garantată, precum și a creanței chirografare de rangul V în sumă de 46 947 418.46 lei (f.d. 7-8), anexând acte în acest sens.

Din tabelului definitiv al creanțelor creditorilor SA „Scana” rezultă că,

creanțele SRL „Maconst-Prim” în mărime de 7 650 000 lei și 34 100 000 lei, nu au fost admise de administrator/lichidator (f.d. 29-verso).

Astfel, la 09 ianuarie 2017, lichidatorul SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina, a depus contestație împotriva tabelului definitiv al creanțelor SA „Scana”, în partea neincluserii în tabel spre validare a sumelor de 7 650 000 euro, 34 100 000 lei, cu titlu de creanțe garantate și a sumei de 46 947 418.46 lei, cu titlu de creanță chirografară de rangul V, solicitând validarea creanțelor solicitate prin cererea de validare a creanțelor (f.d. 38-39).

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 17 februarie 2017 a respins contestația depusă de lichidatorul SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina și s-a explicat dreptul de a intenta un proces separat de confirmare a creanței (f.d. 86-89).

Prin încheierea suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017 s-a exclus din tabelul definitiv al creanțelor, creanța SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment) în sumă de 7 650 000 euro și 34 100 000 lei cu titlu de creanță garantată și în sumă de 46 947 418.46 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V, introdusă în tabel cu titlu provizoriu (f.d. 92).

De asemenea, Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 17 martie 2017 a dispus corectarea greșelii evidente din dispozitivul și încheierea integrală a Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, prin înlocuirea în tot cuprinsul încheierii a sumei de „34 100” în „34 100 000” (f.d. 95).

La adoptarea încheierii din 17 februarie 2017, instanța de insolvabilitate a concluzionat că, creanța înaintată nu este certă, lichidă, exigibilă și că la examinarea acestei contestații a apărut un litigiu de drept, or, probele anexate la cererea de admitere a creanțelor și la contestație nu confirmă cu certitudine că din contractul de colaborare nr. DS-SJ-02 din 27 septembrie 2005, la care se face referire, ar rezulta obligația de achitare a unor sume.

Astfel, instanța de insolvabilitate a constatat că la cererea de admitere a creanțelor SRL „Maconst-Prim” au fost anexate doar copiile contractului de colaborare, debitorul nerecunoscând că din contract ar reieși careva plăți și că condițiile contractului de colaborare nu au fost executate integral, iar suprafața locativă de 18 000 m.p. nu a fost construită de părți, fiind mai mică de fapt, nici prețul de 850 euro pentru un metru pătrat, indicată de potențialul creditor, nu a fost recunoscut, iar în acest sens nu au fost prezentate probe plauzibile.

La fel, nu au fost anexate documentele primare contabile care ar confirma existența datoriei SA „Scana” față de SRL „Maconst-Prim”, dar nici un act de verificare, semnat de ambele părți.

Așadar, raportând la caz normele de drept enunțate supra, în raport cu criticile formulate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, încheierea recurată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care este considerată întemeiată.

Colegiul constată că, instanța de insolabilitate, prin încheierea din 17 februarie 2017, justificat a respins contestația SRL „Maconst-Prim”, iar prin încheierea suplimentară din 17 martie 2017, a dispus excluderea din tabelul definitiv al creanțelor SA „Scana” creanța SRL „Maconst-Prim” admisă cu titlu provizoriu, pe perioada examinării contestației, deoarece actele anexate la cererea de validare a creanței și contestația asupra tabelului definitiv al creanțelor nu sunt suficiente pentru a dovedi existența creanței în sumă de 7 650 000 euro și 34 100 000 lei cu titlu de creanță garantată și în sumă de 46 947 418.46 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V.

Or, reieșind din prevederile art. 141 alin. (1) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, creditorii urmează să prezinte instanței de judecată probe pertinente și admisibile în sensul prevederilor art. 118 Codul de procedură civilă, care ar justifica temeinicia pretențiilor solicitate, deoarece procesul de insolabilitate nu este un proces de contencios (nu se examinează litigiu între părți), ci un proces specific aparte.

Existența unui litigiu de drept se constată de instanța de insolabilitate în fiecare caz aparte pe baza probelor și dovezilor prezentate, ținând cont de faptul că însuși examinarea cererilor de validare a creanței presupune în sine un litigiu de drept și care este definitivat prin admiterea sau respingerea cererilor.

În asemenea situații, creditorul a cărui creanță nu a fost validată prin admiterea contestației, este în drept de a intenta un proces separat, după regulile generale, în instanța competentă și nu în instanța de insolabilitate.

Astfel, în urma celor constatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de insolabilitate prin încheierea din 17 februarie 2017, corect a respins contestația creditorului SRL „Maconst-Prim”, dispunând de asemenea, și prin încheierea suplimentară din 17 martie 2017, radierea creanței admisă cu titlu provizoriu, pe perioada examinării contestației, pe motivul existenței unui litigiu de drept, care poate fi soluționat în ordinea procedurii generale, or, emiterea încheierii suplimentare în temeiul art. 250 alin. (1) lit. c) CPC, a fost condiționată de omiterea pronunțării la 17 februarie 2017 asupra unei probleme.

Totodată, Colegiul reține că în conformitate cu art. 152 alin. (1), (2) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, creditorul a cărui creanță a fost contestată și/sau admisă cu titlu provizoriu în tabelul de creanțe sau a cărui creanță a fost contestată, iar contestația a fost admisă trebuie să aducă administratorului/

lichidatorului, în termen de 15 zile din data primirii notificării despre înregistrarea planului de distribuție în instanță, dovada faptului că această creanță este trecută în tabelul de creanțe cu titlu provizoriu și că refuzul validării a fost contestat sau însăși creanța a fost contestată și/sau dovada faptului că procedura de confirmare a creanței este intentată sau că procesul pendinte a fost preluat.

Dacă dovada consemnată la alin.(1) se prezintă administratorului/lichidatorului în termen, partea din masa debitoare care ar acoperi creanța este rezervată spre distribuție, care se va efectua după soluționarea litigiului.

În acest context, Colegiul relevă că, creditorul nu este lipsit de dreptul să solicite rezervarea sumei la distribuirea sumelor din masa debitoare, prezentând dovada faptului că procedura de confirmare a creanței a fost intentată sau că procesele pendinte au fost reluate.

De asemenea, Colegiul conchide întemeiată adoptarea de către instanța de insolvență la 17 martie 2017 a încheierii suplimentare, prin care s-a dispus excluderea din tabelul definitiv al creanțelor, creanța SRL „Maconst-Prim” (în procedură de faliment) în sumă de 7 650 000 euro și 34 100 000 lei cu titlu de creanță garantată și în sumă de 46 947 418.46 lei cu titlu de creanță chirografară de rangul V, introdusă în tabel cu titlu provizoriu, or, prin prisma art. 144 alin. (9) al legii insolvenței, instanța de insolvență soluționează prin încheiere irevocabilă, contestația, prin care admite sau respinge și care constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanțelor sau a tabelului definitiv consolidat, fără a se convoca ședința specială de validare.

Cu referire la recursul declarat împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017, prin care s-a dispus corectarea greșelii evidente din dispozitivul și încheierea integrală a Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, prin înlocuirea în tot cuprinsul încheierii a sumei de „34 100” în „34 100 000”, instanța de recurs reține următoarele.

În conformitate cu art. 249 alin. (2) CPC, instanța judecătorească poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să corecteze greșelile sau omisiunile din hotărâre privitor la nume, calitate procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente.

S-a stabilit că, la redactarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, în partea introductivă, descriptivă, motivată și dispozitivă, s-a comis greșeală materială, și anume, greșit a fost indicat suma creanței „34 100”, însă urma a fi indicat „34 100 000”.

Din considerentele relatate, Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de insolvență, corect a dispus corectarea greșelii comise în partea introductivă, descriptivă, motivată și dispozitivă a încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, prin înlocuirea sumei creanței SRL „Maconst-Prim” din „34 100” cu „34 100 000”, or, în cererea de validare a creanței înaintate și tabelul definitiv al creanțelor s-a indicat anume această sumă, nefiind admisă o altă

interpretare, după cum se deduce din cererea de recurs.

Având în vedere cele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererile de recurs declarate de SRL „Maconst-Prim”, cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, prin care s-a respins contestația depusă de lichidatorul SRL „Maconst-Prim” (în procedura falimentului), administrator autorizat, Negură Cristina, împotriva tabelului definitiv al creanțelor SA „Scana”, în partea neincluserii în tabel spre validare a sumelor de 7 650 000 euro, 34 100 000 lei, cu titlu de creanțe garantate și a sumei de 46 947 418.46 lei, cu titlu de creanță chirografară de rangul V, încheierii suplimentare a Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017, precum și a încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017 de corectare a greșelii.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se resping recursurile declarate de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Maconst-Prim” (în procedură de faliment), administrator autorizat, Negură Cristina.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2017, prin care s-a respins contestația depusă de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Maconst-Prim” (în procedura falimentului), administrator autorizat, Negură Cristina, împotriva tabelului definitiv al creanțelor Societății pe Acțiuni „Scana”, în partea neincluserii în tabel spre validare a sumelor de 7 650 000 euro, 34 100 000 lei, cu titlu de creanțe garantate și a sumei de 46 947 418.46 lei, cu titlu de creanță chirografară de rangul V, încheierea suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017 și încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 martie 2017 de corectare a greșelii, adoptată în cadrul procesului de insolvență, la cererea creditorilor Zinciuc Maria și Băncii Comerciale „Eximbank Gruppo Veneto Banca” Societate pe Acțiuni privind intentarea procesului de insolvență față de Societatea pe Acțiuni „Scana”.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Valentina Clevadi

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari